

Op reis naar Kiev en Odessa

Door Minke van Velzen

Woensdag 20 augustus vertrok de SPIL met een delegatie van zeventien politicologiestudenten naar Oekraïne voor de jaarlijkse lange reis. Eenmaal aangekomen op Boryspil International Airport te Kiev kon het avontuur dan echt beginnen. Al onze vooroordelen bleken waar te zijn; alle vrouwen liepen op naaldhakken en waren beeldschoon, alle mannen waren dik en lelijk. En alle toeristen worden geassocieerd met Amerikanen, die helaas niet heel geliefd zijn bij een groot deel van de Oekraïense bevolking. De mooie vrouwen vormden een rode draad in deze reis en de mooie mannen schitterde door afwezigheid.

De eerste avond werden we door de voorzitter van Spoetnik, een humanitaire organisatie uit Nederland, onverwachts uitgenodigd om te komen dineren. Deze stichting was met een aantal vrachtwagens naar Kiev afgereisd om grote hoeveelheden kleding en andere materialen naar de plaatselijke bevolking te brengen. 's Ochtends stonden we nog op Schiphol en 's avonds zaten we opeens met de Nederlandse ambassadeur en de voormalige minister van Buitenlandse Zaken aan tafel te genieten van een heerlijk diner en goede wodka. Wat een begin!

De volgende dag reisden we met een delegatie van Spoetnik af naar Tsjernobyl, voor een zeer boeiende excursie door dit verlaten gebied. De delegatie vond het bizar om rond te rijden in de verlaten stad en voor de kerncentrale te staan waar de ramp zich heeft voltrokken. Het was een indrukwekkende ervaring, die je normaal gesproken niet zou kunnen mee maken. Na de excursie gingen we naar een school die met behulp van Spoetnik was ingericht. Hier kregen we informatie over het Oekraïense onderwijstelsel. Wederom werd

ons een diner aangeboden. Vervolgens werden we zelfs teruggebracht naar het hotel, met het busje van een plaatselijke voetbalclub.

In Kiev hebben we interessante afspraken gehad, met als hoogtepuntje een lezing van de Nederlandse ambassadeur op de vrijdagmiddag. Na afloop van de lezing werd in de tuin van de ambassade heerlijk geborrelt en gekletst met de ambassadeur en de andere aanwezige stafleden. Ook kreeg onze Oekraïense gids de kans te informeren naar haar mogelijkheden

“ 's Ochtends stonden we nog op Schiphol en 's avonds zaten we opeens met de Nederlandse ambassadeur en de voormalige minister van Buitenlandse Zaken aan tafel”

om een visum voor een bezoek aan Nederland te krijgen. Aangezien ze Nederland inmiddels al heeft bezocht, heeft het geen verdere uitleg dat dit gesprek goed is verlopen. De ambassadeur vond zich tegen het begin van de avond omringd door vele SPILers, die uiterst waren geïnteresseerd in al wat de man te vertellen had. “Hij gaat naar Washington” en “Wat een koning!” waren voorbeelden van het zeer positieve commentaar van de

delegatie tijdens de terugweg, na eerst een mooie groepsfoto in de tuin te hebben gemaakt.

Tijdens het weekend in Kiev werd er, naast een afspraak met journalisten, een boottocht over de Dnjepr gemaakt (met champagne) en daarna ook in deze, wellicht wat vervuilde rivier gezwommen. Aan de oever van de rivier bevonden zich allerlei strandjes, waar je even uit het stadsleven kunt ontsnappen. Ook de mooie vrouwen ontbraken hier niet en mede door hun schaarse kledij hadden vooral

de mannen hier bijzonder mooi uitzicht. Terwijl sommige SPILers zich waagden aan de rivier en spetterde als kleuters, werden zij door de lokale strandgangers een beetje raar aangekeken. Blijkbaar kwamen toeristen hier niet zo vaak en helemaal niet toeristen die zo lawaaiig waren.

Op zondag stonden geen afspraken ingepland. Op deze dag was het Onafhankelijkheidsdag in Oe-

kraïne. De SPILlers gingen kijken naar de immense militaire parade die door de straat achter het hotel trok. Tanks, afweergeschut, raketten, muziek en speeches uit grote luidsprekers; kosten nog moeite werden gespaard om de militaire capaciteiten te etaleren. Sommige Oekraïners waren hier niet erg van gecharmeerd; zij vonden dat het geld toch beter ergens anders aan besteed zou kunnen worden.

Na de parade ging iedereen in kleine groepjes de stad verkennen, wat resulteerde in mooie foto's van de vele wandelingen die waren afgelegd. Aan het begin van de avond werd door sommige SPILlers nog even naar de optredens gekeken die in verband met de Onafhankelijkheidsdag waren georganiseerd. Na een dansje gewaagd te hebben op het grote plein waar in 2004 nog de protesten van de Oranje Revolutie werden gevoerd, zetten zij weer koers naar het hotel om bij te komen van deze vermoeiende dag. Maandag waren in heel Oekraïne de overheidsinstanties gesloten,

maar hadden we wel een afspraak met een hoogleraar die ook veel te maken had met de jeugdorganisatie van de NAVO. Daarna gingen we borrelen met studenten die actief waren bij AEGEE, om ook met Oekraïense leeftijdgenoten in contact te komen.

Dinsdag was de laatste dag in Kiev; Op deze dag bezochten we de NAVO, het parlamentsgebouw en de *Deputy Prime Minister*. Het parlamentsgebouw was eigenlijk gesloten, maar na lang wachten konden wij toch een kijkje nemen in dit Oekraïense "huis van de democratie". Vanaf de publieke tribune konden we goed bekijken naar de zetels waar de parlementariërs normaal zitting nemen.

De laatste afspraak in Kiev was met de *Deputy Prime Minister*, die onder andere belast is met Internationale betrekkingen en Europese integratie. Deze man was behalve ontzettend intelligent, ook nog eens heel erg eerlijk. Hij was zich er van bewust dat Oekraïne nog niet klaar

is om toe te kunnen treden tot de EU. Er zijn nog te veel problemen die eerst opgelost moeten worden. Na snel een hapje te hebben gegeten, vertrok de delegatie naar het station om de nachttrein te nemen naar Odessa. Deze hele mooie en comfortabele trein had coupés, waar vier personen konden slapen. Voor het slapengaan werd er echter nog lekker gekletst en werden drankjes gedronken. De volgende ochtend rond een uur of zes kwamen we aan in Odessa aan, klaar voor het nieuwe avontuur dat hier op ons te wachten stond.

Na enige moeite waren we ingecheckt in het hotel, waarvan de kamers jammer genoeg uiterst teleurstellende afmetingen hadden, vooral in vergelijking met de reusachtige hotelkamers waar we in Kiev hadden geslapen. Maar, niet getreurd, we gingen snel naar de stad, daar was immers genoeg te doen. Diezelfde dag stond de eerste afspraak in deze stad alweer op het programma. In Odessa hadden we een bus en een gids tot onze be-

Groepfoto in de tuin van de Nederlandse ambassade

schikking. De gids bleek het goed te kunnen vinden met ondergetekende en met sommige andere reisdeelnemers, dus dat zorgde voor extra gezelligheid.

Onze eerste afspraak in Odessa was het bijwonen van een ronde tafelgesprek, een soort raadsvergadering, waar voor- en tegenstanders van het NAVO-lidmaatschap met elkaar in discussie gingen. Het was allemaal in het Russisch maar door het snelle vertaalwerk van twee tolken was het gelukkig redelijk te volgen. De volgende dag hadden we drie afspraken staan. Eerst bezochten we de loco-burgemeester van Odessa die veel vertelde over de problemen waar de stad mee te maken heeft. Daarna gingen we langs bij het *Department of Internal Affairs*. Zij hadden ons programma in Odessa in elkaar gezet. Vervolgens gingen we op bezoek bij een afdeling van de grootste oppositiepartij in het nationale parlement de Partij van de Regio's. De partij bleek achterhaalde standpunten over vrouwen te hebben en was fel tegenstander van de Oekraïense toetreding tot de NAVO. De geldkraan van de Europese Unie was daarentegen erg welkom. Daarmee was dit een uiterst interessante dag geworden, waarvan we veel geleerd hebben, voornamelijk dat wij in ieder geval nooit op de Partij van de Regio's zouden stemmen als we Oekraïners waren....

Vrijdagochtend heel vroeg vertrokken we alweer naar onze afspraak met de Oekraïense journalistenbond. Deze journalisten wilden vooral heel veel van óns weten en hadden ook zoveel camera's meegenomen om zeker te weten dat ze alles op film konden krijgen. De grootste les van deze afspraak was dat er in Oekraïne persvrijheid is, maar dat de burgers simpelweg niet

meer zijn geïnteresseerd in het geblunder van hun regering. Keer op keer gebeuren er in de Oerkainse politiek dingen waardoor de burgers het vertrouwen en de interesse in de politiek kwijt zijn geraakt.

Na de afspraak met de journalisten vertrokken we naar het kantoor van de European Union Border Assistance Mission. Dit is een missie van de EU, waarbij de EU assisteert in het controleren van het grensgebied tussen Oekraïne en Moldavië, waar de *de facto* staat Transnistrie is uitgeroepen. Deze afspraak was ontzettend interes-

“De Partij van de Regio's bleek achterhaalde standpunten over vrouwen te hebben en was fel tegenstander van de Oekraïense toetreding tot de NAVO”

sant en ook de hapjes waren heerlijk. Een goede band met de burens een solide grens zijn voorwaarden als een land toe wil treden tot de Europese Unie. Vandaar dat deze missie zo belangrijk is: Transnistrie wordt ervan beschuldigd zich bezig te houden met illegale handel. Door het opleiden van het opleiden van douanepersoneel wordt getracht smokkel en corruptie een halt toe te roepen. De EU traint soldaten en probeert duidelijk te maken dat het aannemen van steekpenningen en andere vormen van omkoperij het land niet ten goede komt. Want in Oekraïne zijn veel mensen, hoe gek het misschien ook klinkt, corrupt. Niet per se omdat het slechte mensen zijn, maar omdat ze niet beter weten.

Na deze afspraak gingen we direct naar de Zwarte Zee, waar heerlijk werd gezwommen en waar de gids en één SPILler nader tot elkaar kwamen.

Op zaterdagochtend vond alweer de laatste afspraak plaats in een ca-

feetje. Een voorlichter van het Europees Nabuurschapprogramma vertelde ons over de werking van dit beleid en maakte ons duidelijk dat hier geenszins sprake was van premature voorbereiding op EU-lidmaatschap. Op deze regenachtige dag was iedereen deze middag vrij om de stad verder te verkennen. Zaterdagavond gingen we met de hele delegatie uit etende SPILlers en de gidsen met zijn allen uit eten en werden er cadeaus uitgewisseld. Daarna gingen we met zijn allen stappen in Ibiza, een van de hipste clubs van Odessa. Wat een topdiscotheek! Meiden in bikini

op het podium, alleen maar mooie vrouwen, maffiamannen met dikke sigaren, continue stilettohakken op je voeten en Beck's bier voor twee euro. Precies zoals het hoort dus! De volgende dag vlogen we allemaal weer terug naar Schiphol om bij te komen van deze fantastische reis.

Als Commissaris Buitenland beschouw ik de lange reis 2008 als zeer geslaagd. Ik kijk er met heel veel plezier op terug en ben er trots op. Ik wil bij deze Beja, voorzitter van Stichting Spoetnik (www.spoetnik.nl) heel hartelijk danken voor al haar hulp. Heb je ooit kleren die je niet meer aantrekt, een oud bureau, computer of tosti-ijzer, denk aan Spoetnik en doneer je gebruikte spullen een keer aan de mensen die het nodig hebben in het mooie Oekraïne; een land wat wel een beetje hulp kan gebruiken. Alvast bedankt! ■